

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00087/2011-01

Датум: 19.10.2011. године

Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **А.Ш.** из **Апатина**, улица **[REDACTED]**, у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00575/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона и изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 19.10.2009. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР **А.Ш.** из Апатина **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00575/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00575/2010-01 од 14.06.2010. године, **А.Ш.** који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 826. изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, **А.Ш.** је дана 25.02.2010. године изјавио жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а истом суду доставио је и поднесак којим обавештава суд да остаје при изјављеној жалби.

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу, у наведеној жалби је истакао да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, да га доносилац одлуке није обавестио о

постојању сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност и да оспорена одлука не садржи разлоге о битним чињеницама, нити поуку о правном леку. Навео је да су учињене битне повреде поступка, да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, погрешно примењено материјално право, као и да су повређена његова права гарантована Уставом и Европском конвенцијом.

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 24.08.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

Подносилац приговора је на рочишту, између осталог, изјавио да је оспорена одлука тенденциозно и неуверљиво написана од стране првог састава Високог савета судства, истичући да је у предмету наведеном у оспореној одлуци, у којем је обавезао странку на којој није терет доказивања да сноси трошкове вештачења, да је у питању било графолошко вештачење јер је био оспорен потпис на уговору о зајму, да је свакако првотуженог који је оспорио потпис обавезао и упозорио да у року од 15 дана уплати предујам трошкова, те да уколико то не учини да ће се од тих доказа одустати, наводећи да је након протеча тог рока ради утврђивања правилног и потпуног чињеничног стања дао могућност и одредио рок од 15 дана, након чега је одустао од тог доказног средства и донео пресуду, из које се види да вештачење уопште није ни извршено и да нема штетних последица за странку. У погледу другог предмета означеног у оспореној одлуци, навео је да је тачно да је поступак трајао 8 година, али да је први састав Високог савета судства пропустио да утврди да се радило о наслеђеном предмету у којем је претходно поступало двоје судија које никада нису донеле одлуку, а да је он донео две одлуке и да се предмет, иако је жалба изјављена Окружном суду у Сомбору, сада налази у Апелационом суду у Новом Саду и да по истој још увек није одлучено. Даље је навео да је поступао у парничној рефереди и радним споровима, ванпарничној и извршној рефереди, али да је први састав Високог савета судства изабрао само поједине сегменте у трогодишњем периоду, као и да је имао задовољавајући квалитет сходно Мерилима, с обзиром да је у току 2007. и 2008. године имао највећи проценат потврђених одлука у суду, а у 2007. години најмањи проценат укинутих одлука. Додао је да сада у Основном суду у Сомбору више не постоји ниједан судија мађарске националности и да то може да проузрокује шире друштвене последице. Истакао је да је у оспореној одлуци наведено да не испуњава критеријум достојности, али да није наведен ниједан разлог који би то потврдио, наводећи да испуњава сва три критеријума.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије да се приговор уважи, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености. Наиме, наведено је да је подносилац приговора као судија Општинског суда у Апатину, поступајући у предмету П

бр. 401/02 погрешно применио ЗПП јер је обавезао странку на којој није терет доказивања да плати трошкове вештачења, а у предмету П бр. 68/07 поступак је трајао 8 година, јер је исти неосновано одлагао рочишта.

Поред тога, у оспореној одлуци је наведено да је квалитет рада подносиоца приговора незадовољавајући јер је у 2006. години имао у П материји 37,5% укинутих одлука, а у П1 материји 52,63% укинутих одлука, док је просек укинутих одлука у Општинском суду у Апатину у П материји био 22,89%, а у П1 материји 34%, да је у 2008. години у П1 материји имао 35,71% укинутих одлука, док је просек у суду био 34%, те да овакви радни резултати подносиоца приговора нису задовољавајући према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности којима је прописано да судија има задовољавајући квалитет, уколико број укинутих одлука у односу на број размотрених одлука у грађанској материји у општинским судовима не прелази 25%.

Такође, у оспореној одлуци је наведено да подносилац приговора не испуњава услов ни у погледу достојности.

Из извештаја о раду Општинског суда у Апатину за 2006. 2007. и 2008. годину и извештаја о раду судија тог суда за наведени период, произлази да је подносилац приговора у посматраном периоду имао следеће резултате:

У 2006. години имао је укупно 41,18% укинутих одлука, док је просек укинутих одлука у суду у истом периоду износио 26,75%.

У истој години није имао одлука израђених по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења.

Процент испуњености норме износио је 117,23%.

На крају године преостало му је у раду 282 нерешена стара предмета од укупно 1858 предмета у раду.

У 2007. години проценат укинутих одлука износио је укупно 18,75%, док је у истом периоду просек укинутих одлука на нивоу суда износио 23,13%.

У истој години имао је 21 одлуку израђену по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења.

Процент испуњености норме износио је 137,04%.

На крају године, преостало му је 222 нерешена стара предмета од укупно 2090 предмета у раду.

У 2008. години имао је укупно 20,83% укинутих одлука, док је у истом периоду просек укинутих одлука на нивоу суда износио 22,52%.

У истој години није имао одлука израђених по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења.

Процент испуњености норме износио је 111,36%.

На крају године преостало му је у раду 182 нерешена стара предмета од укупно 1108 предмета у раду.

Упоређујући резултате рада подносиоца приговора са просеком суда и са минимумом задовољавајућег квалитета рада прописаним одредбом чл. 13 ст. 1 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова, према којој судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука, у односу на број размотрених одлука, не прелази утврђени проценат који за општински суд у грађанској материји износи 25%, Високи савет судства је дошао до закључка да је квалитет рада подносиоца приговора у посматраном периоду незадовољавајући и да доводи у оправдану сумњу његову стручност и оспособљеност за вршење судијске дужности. Наиме, исти није испољио задовољавајући

ниво стручности, јер просек укинутих одлука посматраном периоду од 26,92% премашује и минимум предвиђен наведеним Мерилима и просек суда, који је узет у обзир сходно одредби чл. 5 ст. 2 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, имајући у виду да је подносилац приговора поступао у више материја, а да у суд у којем је вршио дужност није имао формирана одељења. Штавише, када се узме у обзир само „К“ материја, као основна, резултати рада подносилац приговора су и тада лошији од просека суда у истој материји.

Како је одредбом чл. 5 ст. 1 наведених Правила прописано да подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука од просека одељења, односно суда у којем је вршио дужност и од минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима, то исти мора испунити оба наведена кумулативно прописана критеријума, односно проценат укинутих одлука мора бити мањи и од просека одељења суда, односно суда у којем је вршио дужност и од процента утврђеног горе наведеним Мерилима, те како подносилац приговора није испунио ниједан од ових услова, то је Високи савет судства становишта да исти не испуњава критеријум стручности за обављање судијске дужности.

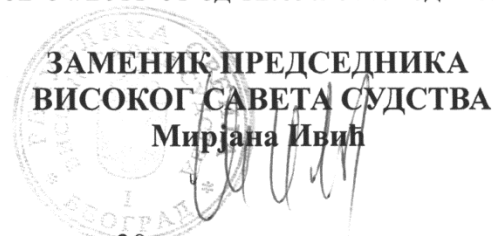
Надаље, разматрајући услов оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности, сагласно одредби чл. 6 Правила, имајући при том у виду да је исти испунио оријентациону норму у свакој години посматраног периода, те чињеницу да је у истом периоду имао укупно 21 одлуку израђену по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења, а што према схватању овог савета не представља грубо негативно одступање од просека суда, Високи савет судства је становишта да је критеријум оспособљености за вршење судијске дужности испуњен.

С обзиром да подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове и у погледу достојности, и у погледу стручности, као и у погледу оспособљености за вршење дужности судије, те узевши у обзир да подносилац приговора не испуњава услов стручности, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и, следствено томе, за престанак судијске дужности.

Имајући у виду све наведено, Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да А.Ш. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности, а у вези члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29 Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.